

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

2. De desponsatione impuberum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](#)

sive error det causam contractui, sive ex dolo proveniat, matrimonium non dirimi; quod reddat tantum involuntarium sive quid. Potest tamen per accidens fieri, ut matrimonium sit nullum.

1. Si error quis redudet in errorem personæ, nimis similitas est simul cum persona intenta.
2. si quis in conditionem ducatur, conditio enim spendit consensum, & consequenter dum est consensum simul & contractum deficere facit.

Resp. 3. Si alteruter vel uterque contrahentium per errorem credat, se laborare impedito dirimente, quod revera non subest, nullum matrimonium, modo contrahentes, qui in se est, intendant consentire. Ratio: quia personæ ex una parte sunt verè habiles contrahendum, cum revera non laborent impedimento; ex altera verò parte intendunt, quae possunt contrahere; ergo verè contrahunt.

TITULUS II.

De Desponsatione impuberum.

Q. I. Quānam aetas ad sponsalia de futuris quiratur? *Resp.* Tam quoad matrīcē quām scimellas jus statuit septennium. 6.4.5. b. t. & c. un. eod. in 6.

Q. 2. Si usus rationis septennium antevan spousalia ante istud, impletum inita subsistat? *Resp.* Quod de jure naturæ subsistant, certum est.

de jure positivo probatur ex c. *juvenis*. 3. *despon-*
sal. l. 14. ff. *ibid.* Deinde in matrimonio mali-
tia ætatem supplet, cur non in sponsalibus? Si
verò malitia seu prudentia ætatis defectum non
supplet, septennium debet esse physicè comple-
tum. Ratio; quia quoties à jure determinatur
aliquid tempus, id physicè compleri debet, ut
patet in 14. ætatis anno ad condendum testamen-
tum requisito, & in 16to, ante quem noluit
Trid. valere Professionem.

Q. 3. *An & qualiter liceat resilire à sponsali-*
bus contractis tempore impubertatis, scil. intra 7.
& 14. aut respectivè 12. ætatis annum? Resp. Si
uterque, dum contraherentur sponsalia, fuit im-
pubes, neuter in impubertate à sponsalibus po-
test resilire. c. 7. h. t. ne ob fragile judicium teme-
rè ineantur & temerè sponsalia dissolvantur. Pu-
bertatem adepti, vel uterque vel unus, invitâ al-
tera parte, absque aliâ causâ possunt sponsalia in
impubertate inita dissolvere. c. cit. neque qui priùs
pubertatem adeptus est, exspectare tenetur, quo ad-
usque alter pubes fiat. Imò procedunt hæc,
etiamsi sponsalia in impubertate fuissent jura-
ta, quia juramentum sequitur naturam actus;
nisi tamen impuberis juratè contrahentes pro-
ximi sint pubertati c. 10. de *sponsal.* Si pubes,
juvenis v. g. 16. annorum contraheret sponsalia
cum puella 10. annorum, is resilire non po-
test, licet illa possit pubertatem adepta. c. 7.
h. t.

Q. 4. Quænam ætas ad matrimonium contrahendum requiratur? *Resp.* Vel puber galis, id est, annus 14. in masculo & 12. in fe na. c. 6. 10. 11. h. t. vel pubertas naturalis, rum habilitas ad actus generationi proli fites, & capacitas doli sive discretio ad ingendam vim consensus conjugalis. *per cap. 1 terp. in c. 3. 9. & ult. h. t.* Etiam si masculus annum 14. item foemina post 12num in nerandum nondum sit habilis proximè, monium valebit, quia nulla impotentia nuptiua impedimentum dirimens constituit. *& fin. de frigid.* Potest etiam S. Poniferus supremus Legislator dispensare, ut fidem pubertatem validum matrimonium inire possit.

Q. 5. An valeant sponsalia à parentibus non constitutis contracta pro liberis? *Resp.* I. Sponsalia de futuro à parentibus pro liberis praebitis, & vel expressè vel tacite, non concludo, consentientibus contracta valent. 2. *porro h. t. in 6.* ubi jus præsumit consentientium, scientium, quod parentes nihil in præjudicium sint acturi.

Resp. 2. Non valent sponsalia de presenti matrimonium à parentibus nomine liberis contractum, si hi præsentes sint & non contractant. Ratio, quia id quod in sponsalibus non parenti concessum, non est, utpote à jure contractans, ad matrimonium extendendum. etiam casus in locis, ubi Trid. receperunt, potest contingere.

Resp. 3.

Resp. 3. Ad valorem matrimonii à liberis contracti consensus parentum non requiritur. *Trid. sess. 24. c. 1. de reform. matr.* Imò hi peccant graviter, dum absque justa causâ matrimonia librorum impediunt. *c. fin. de jud. in 6. uti & regulatiter liberi*, dum parentibus inconsultis & invitatis ad matrimonia provolant. *arg. can. 13. caus. 32. q. 2.* posuntque ideo non quidem exhæredi jure communi per *Nov. 115. c. 3.* jure tamē speciali & pœna exhæredationis & aliæ à Magistratu etiam sacerdotali statui possunt. Ita praxis habet multarum Provinciarum; quia hujusmodi Legibus magna affertur Reip. utilitas; & si à Fundatoribus certæ conditions primogenituris & majoratibus possunt adjici, ne v. g. judaico sanguine infectis nubant, cur non & Magistratus statuta ejusmodi possit condere,

TITULUS III.

De Clandestina desponsatione.

Q. I. Quotupliciter matrimonium dicatur clandestinum? *Resp.* Duæ sunt species matrimoniorum, clandestinorum à jure reprobatorum, & punitorum, dum vel contrahuntur absque praesentia Parochi & testium, & hæc dicuntur *clandestina simpliciter*; vel dum contrahuntur sine premissis denuntiationibus, & hæc vocantur *clandestina secundum quid*, & huic clandestinitati non obstat, et si de cætero contrahantur in medio foro ac plena Ecclesiâ.

B 5

Q. 2.